

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 223/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. K., P., zastúpenej advokátom JUDr. R. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Nto 8/10-418 zo 7. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. K. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. M. K., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského

súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 7 Nto 8/10-418 zo 7. septembra 2010. Sťažovateľka žiadala odložiť vykonateľnosť uznesenia krajského súdu č. k. 7 Nto 8/10-418 zo 7. septembra 2010.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti v súvislosti s namietaným porušením svojich práv uviedla:

„Na Okresnom súde Bardejov prebieha trestné konanie pod sp. zn. 2 T 169/07, v ktorom sťažovateľka vystupuje na strane poškodenej.

Predmetná trestná vec bola postupne pridelená sudcom okresného súdu, ktorým v súlade s rozvrhom práce bola na rozhodovanie pridelená trestná súdna agenda, ktorí však boli rozhodnutiami krajského súdu z vykonávania úkonov trestného konania v prejednávanej veci z dôvodu pomeru k účastníkom konania alebo ich blízkym príbuzným vylúčení.

Predmetná trestná vec bola napokon pridelená sudcovi JUDr. M. K., do ktorého súdnej agendy v súlade s rozvrhom práce pre rok 2008 nepatrí rozhodovanie a prejednávanie vecí na úseku trestnom.

Sťažovateľka dňa 15. 7. 2010 podala prostredníctvom svojho splnomocnenca návrh na odňatie trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 T 169/2007 a jej prikázanie inému súdu.

Dňa 22. 11. 2010 bolo splnomocnencovi poškodenej - sťažovateľky, doručené uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 7. 9. 2010 sp. zn. 7 Nto 8/10-148, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodol tak, že podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestnú vec proti obžalovanému Ing. J. M. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), d) Tr. zák. a iné, vedenú na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 T 169/07, tomuto súdu neodníma.“

Sťažovateľka tvrdí, že označeným uznesením krajského súdu došlo k porušeniu jej základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny, základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva „na nestranný súd zriadený zákonom“ podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V tejto súvislosti vo svojej sťažnosti uvádza, že potom, keď sudcovia Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) na trestnom úseku oznámili predsedovi súdu, že existujú skutočnosti, pre ktoré sú vylúčení z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 2 T 169/2007, krajský súd rozhodol o ich vylúčení. V nadväznosti na to „bola vec na prejednanie a rozhodnutie pridelená inému sudcovi tunajšieho súdu náhodným výberom za pomoci technických prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti slovenskej republiky, v súlade s čl. III. C bod 9 rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov pre rok 2008 a § 51 ods. 4 písm. d) zák. č. 757/2004 Z. z.

Podľa potvrdenia na čl. 301 bol spis tunajšieho súdu 2 T 169/07 dňa 26. 11. 2008 pridelený do oddelenia: občianskoprávne veci, a bol pridelený sudcovi tunajšieho súdu JUDr. M. K.

Z rozvrhu práce pre rok 2008 vyplýva, že JUDr. M. K. sú pridelené súdne oddelenia 3 C, 3 P, 3 D, 3 E, 3 Er, 3 Ro, 3 U, 3 UL, 6 PPOm, 3 Ps, 3 Pu, 3 Po, 3 Ccud, 3 Pcud, 3 Dcud, 3 E cud, 3 Ercud, 3 Em.

Do súdnej agendy JUDr. M. K. nepatrí rozhodovanie a prejednávanie vecí na úseku trestnom. Napriek tomu mu bola v rozpore s rozvrhom práce Okresného súdu Bardejov pre rok 2008 pridelená na prejednanie a rozhodnutie predmetná trestná vec.

Po vylúčení všetkých sudcov Okresného súdu Bardejov, ktorým vzhľadom na rozvrh práce pre rok 2008, mohli napadať nové trestné konania, sa na Okresnom súde Bardejov viac nenachádza žiaden zákonný sudca oprávnený prejednať a rozhodnúť predmetnú trestnú vec.“.

Sťažovateľka je toho názoru, že „Pokiaľ teda v predmetnom trestnom konaní prejednáva a rozhoduje vec sudca, ktorému bola trestná vec pridelená v rozpore s rozvrhom práce pre rok 2008 so zreteľom na to, že súlad s rozvrhom práce je zákonnou podmienkou zákonného sudcu, je trestná vec prejednávaná nezákonným sudcom.“.

Sťažovateľka poukazuje aj na skutočnosť, „že okrem vylúčených sudcov už žiadnemu ďalšiemu sudcovi podľa rozvrhu práce na rok 2008, teda v rozhodnom čase pridelenia veci, nebola pridelená na rozhodovanie trestná agenda, a preto na Okresnom súde Bardejov už žiaden zo sudcov nie je zákonným sudcom v uvedenom trestnom konaní“. Cituje

prítom z časti III C bodu 9 rozvrhu práce okresného súdu na rok 2008 v znení doplnku k rozvrhu práce sp. zn. Spr. 813/08 z 23. septembra 2008, podľa ktorého „*V prípade vylúčenia sudcu, alebo súdneho úradníka z konania a rozhodovania, vec novému sudcovi, alebo súdnemu úradníkovi sa prideli pomocou aplikácie. V prípade, ak takýto postup nie je možný, nového sudcu, alebo súdneho úradníka predseda súdu určí výnimkou.*“.

Podľa sťažovateľky „*Z uvedeného vyplýva, že bod 9 rieši len problematiku dodržania zákonnej podmienky náhodného pridelenia veci, ale len v rámci sudcov, ktorým tieto veci majú byť pridelené v rámci ich agendy. Predmetný bod 9 rozvrhu práce teda rieši len splnenie podmienky vylúčenia možnosti ovplyvňovania pridelenia veci (spôsob pridelenia trestných vecí sudcom, ktorým v súlade s rozvrhom práce patrí uvedená súdna agenda) a rieši prípad nemožnosti pridelenia veci technickými prostriedkami v prípade ich nefunkčnosti v súlade s ustanovením § 50 ods. 2 písm. f) zákona č. 757/2004 Z. z. ...*

V súčasnosti vec pojednávajúci sudca, JUDr. M. K., nie je podľa rozvrhu práce sudcom Okresného súdu Bardejov oprávneným konať a rozhodovať trestnú súdnu agendu, so zreteľom túto skutočnosť nie je JUDr. M. K. zákonným sudcom v tejto trestnej veci a predmetná trestná vec mu bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie v rozpore s rozvrhom práce Okresného súdu Bardejov pre rok 2008.

Vzhľadom na skutočnosť vylúčenia všetkých sudcov oprávnených prejednávať a rozhodovať trestnú agendu, sa na Okresnom súde Bardejov nenachádza žiaden zákonný sudca oprávnený prejednať a rozhodnúť uvedenú trestnú vec.

Na úseku trestnom v registroch T, sú sudcom okresného súdu pridelené súdne oddelenia 1 T, 2 T, 3 T, 5 T, 6 T, s tým, že sudcovia, ktorým sú tieto súdne oddelenia pridelené, sú všetci z rozhodovania a prejednávania predmetnej trestnej veci vylúčení.“.

Krajský súd, ktorý rozhodoval o návrhu sťažovateľky na odňatie trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 169/2007 a o jej prikázaní inému súdu, tomuto návrhu nevyhovela a označenú trestnú vec okresnému súdu neodňal, sa podľa sťažovateľky nevysporiadala v odôvodnení namietaného rozhodnutia s jej konkrétnou argumentáciou ústavne konformným spôsobom, a preto malo dôjsť k porušeniu ňou označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky

- na zákonného sudcu zakotvené v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

- na zákonného sudcu zakotvené v článku 38 ods. 1 Listiny základných práv,

- na prejednanie veci súdom zriadeným zákonom zakotvené v článku 6 ods. 1 Dohovoru bolo uznesením Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 7 Nto 8/2010 - 418 zo dňa 7. 9. 2010, porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Krajskému súdu v Prešove pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľky.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Nto 8/2010 - 418 zo dňa 7. 9. 2010 a vracia vec Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04, III. ÚS 153/08).

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie veci na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 38 ods. 1 listiny v súvislosti s nevyhovením jej návrhu na odňatie trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 169/2007 a na jej prikázanie inému súdu, ktorý podala z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov okresného súdu rozhodujúcich podľa rozvrhu práce v trestných veciach a určenia za zákonného sudcu, ktorý v trestných veciach podľa rozvrhu práce na okresnom súde nerozhoduje.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním agendy jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom, samosudcom, súdnym úradníkom a notárom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom, tak aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

Podľa časti III písm. c) bodu 9 rozvrhu práce okresného súdu pre rok 2008 sp. zn. Spr. 1124/2007 v znení jeho dodatku sp. zn. Spr. 813/08 z 23. septembra 2008 vydaného opatrením predsedu okresného súdu podľa § 52 ods. 4 zákona o súdoch, ktorý tvorí prílohu tohto opatrenia, „*v prípade vylúčenia sudcu, alebo súdneho úradníka z konania a rozhodovania, vec novému sudcovi alebo súdnemu úradníkovi pridelí pomocou aplikácie. V prípade, ak takýto postup nie je možný, nového sudcu alebo súdneho úradníka predseda súdu určí výnimkou.*“.

Ústavný súd považuje v tejto súvislosti za potrebné zdôrazniť, že pri uplatňovaní svojej právomoci nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k danému rozhodnutiu, ani skúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na poskytnutie ochrany len v tých prípadoch, ak porušenie procesných práv účastníkov konania, ktoré sú chránené zákonmi, by znamenalo súčasne aj porušenie základných práv alebo slobôd deklarovaných ústavou alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (I. ÚS 13/00, IV. ÚS 287/04). Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyvedené právne závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, alebo z ústavného hľadiska inak neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. III. ÚS 180/02, IV. ÚS 1/02).

Vo svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje ústavný súd materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07). Priorizovanie formálnych požiadaviek vyplývajúcich z noriem „bežného zákonodarstva“ (formálne poňatie právneho štátu) môže totiž v konkrétnych

súdnych konaniach (alebo iných právom upravených konaniach pred orgánom verejnej moci) viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy a v konečnom dôsledku môžu v súdnych konaniach spôsobiť porušenie práva na spravodlivý proces, a to bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu tohto práva len vo vzťahu k jednému alebo vo vzťahu ku všetkým účastníkom súdneho konania. Tieto zásady musí mať na zreteli pri svojej rozhodovacej činnosti nielen ústavný súd, ale aj iné orgány verejnej moci.

Krajský súd námietky sťažovateľky zhrnul v odôvodnení takto:

„Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20. 07. 2010 požiadala poškodená Ing. M. K., prostredníctvom svojho splnomocnenca, o odňatie prejednáwanej veci Okresnému súdu Bardejov a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa z dôvodu, že vec prejednáva a rozhoduje nezákonný sudca, pričom žiaden zo sudcov Okresného súdu Bardejov nie je v prejednáwanej veci sudcom zákonným. Poukázala na to, že sudcovia vybavujúci na Okresnom súde Bardejov podľa rozvrhu práce trestnú agendu, t. j. JUDr. Z. T. (2 T), JUDr. M. R. (1 T), JUDr. V. P. (3 T), JUDr. V. Z. (5 T), JUDr. J. D. (3 T), boli rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove z vykonávania úkonov trestného konania v prejednáwanej veci vylúčení, pričom vec bola pridelená sudcovi JUDr. M. K., ktorému sú však podľa rozvrhu práce pridelené súdne oddelenia, a to 3 C, 3 P, 3 D, 3 E, 3 Er, 3 Ro, 3 U, 3 UL, 6 PPOm, 3 Ps, 3 Pu, 3 Po, 3 Ccud, 3 Pcud, 3 Dcud, 3 Ecud, 3 Ercud, 3 Em. Z uvedeného potom vyvodila záver, že do súdnej agendy JUDr. M. K. nepatrí prejednávanie a rozhodovanie vecí trestnoprávnej povahy s tým, že na Okresnom súde Bardejov už ani nie je ďalší sudca, ktorý by bol vybavovaním takejto agendy poverený. K prideleniu prejednáwanej veci sudcovi JUDr. M. K. preto došlo podľa jej názoru v rozpore s rozvrhom práce, čím došlo k porušeniu jej základného Ústavou SR garantovaného práva na prerokovanie veci pred zákonným sudcom. Zároveň vyjadrila názor, že Okresný súd Bardejov je ako celok vylúčený z prejednávania jej veci, pretože väčšina sudcov má s obžalovaným alebo jeho bratom blízke vzťahy, napriek tomu v prípravnom konaní opakovane títo sudcovia neakceptovali návrh vyšetrovateľa na vyšetrovanie duševného stavu obžalovaného, predseda súdu, sám vo veci zaujatý, pridelenil vec na rozhodovanie nezákonnému sudcovi, ktorý rozhodnutím zo dňa 22. 07. 2009 odmietol obžalobu a vec

vrátil okresnému prokurátorovi, pričom krajský súd toto uznesenie zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že väčšinu nedostatkov, na ktoré súd prvého stupňa poukázal, krajský súd posúdil celkom odlišne.

Na podklade uvedeného písomného podania bola trestná vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie.“

V nadväznosti na takto formulované námietky krajský súd svoje rozhodnutie o neodňatí prikázanej veci okresnému súdu odôvodnil takto:

„Po preskúmaní obsahu podaného návrhu, ako aj obsahu predloženého spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že v danom prípade neexistuje žiaden dôvod, ktorý by odôvodňoval odňatie veci vecne a miestne príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Dôvody pre odňatie a prikázanie veci upravuje Trestný poriadok v ustanovení § 23 ods. 1.

Podľa uvedeného ustanovenia môže byť vec z dôležitých dôvodov príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že k odňatiu veci príslušnému súdu môže dôjsť len v tom prípade, ak na to existuje dôležitý dôvod. S ohľadom na existenciu Ústavou Slovenskej republiky (čl. 48 ods. 1 zák. č. 460/92 Zb. v znení neskorších predpisov) garantovanú zásadu zákonného sudcu je takýto postup výnimočný a aj keď pojem dôležité dôvody nie sú zákonom presne ustanovené, práve vzhľadom na výnimočnosť takéhoto postupu je potrebné nimi rozumieť existenciu takých dôvodov, ktoré v konkrétnej trestnej veci lepšie zabezpečia uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná.

Dôležitým dôvodom pre odňatie vecí príslušnému súdu by mohla byť napríklad skutočnosť, že by prichádzalo do úvahy vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z dôvodu ich prípadnej zaujatosti, resp. iný obdobný dôvod, ktorý by svojou povahou bol nadriadený ústavnému princípu zákonného sudcu.

Z obsahu návrhu poškodenej, ale ani z obsahu spisového materiálu, však žiaden taký dôvod v prejednávanej veci zistený nebol.

Sudca prejednávajúci dotknutú vec doposiaľ neoznámil, že by sa pre pomer k veci, účastníkom konania, či ich zástupcom cítil byť zaujatý a ani strany v konaní takéto skutočnosti nenamietali. Okolnosť, že väčšina sudcov súdu prvého stupňa má pomer k obžalovanému, či jeho bratovi sama o sebe v žiadnom prípade pochybností o nezaujatosti konajúceho sudcu nevyvoláva a rovnako tak takúto pochybnosť nevyvoláva ani skutočnosť, že iní sudcovia, ktorí neskôr namietali svoju zaujatosť, vykonávali úkony v rámci prípravného konania. Pochybnosti o nezaujatosti konajúceho sudcu nevyvoláva ani okolnosť, že predseda súdu prvého stupňa, inak sám vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prejednávanej veci, dal pokyn na jej pridelenie konajúcemu sudcovi. Žiadna z uvedených skutočností totiž sama osebe bez ďalšieho na pomer konajúceho sudcu k veci, účastníkom konania, či ich zástupcom nepoukazuje.

Podľa názoru krajského súdu nie je možné z vykonávania úkonov trestného konania vylúčiť súd ako celok len z dôvodu, že tu existujú také skutočnosti, ktoré väčšinu jeho sudcov z vykonávania trestného konania vylučujú, pretože takýto postup nemá oporu v trestnom poriadku a je v rozpore so zásadou zákonného sudcu. Vylúčiť všetkých sudcov súdu z vykonávania úkonov trestného konania je možné len za predpokladu, že dôvody vylúčenia sa dotýkajú všetkých sudcov, teda že existujú také konkrétne skutočnosti, ktoré vyvolávajú pochybnosti o nezaujatosti každého sudcu zvlášť. Pomer niektorých zo sudcov k účastníkom konania alebo ich príbuzným, prípadne ich nesprávny procesný postup v prejednávanej veci nemôžu samé osebe vyvolávať pochybnosti o nezaujatosti konajúceho sudcu.

Okrem uvedeného rozhodne za dôležitý dôvod, ktorým by bolo možné v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. odňať vec príslušnému súdu nemožno považovať prípadné procesné pochybenia konajúceho sudcu, nesprávne hodnotenie dôkazov, či nesprávne vyhodnotenie zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní a pod.. Nepokojnosť strany v konaní s takýmto postupom súdu môže byť len dôvodom pre uplatnenie riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov, nemôže však byť riešená v rámci konania o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľky spočívajúcej v tom, že JUDr. M. K. nie je zákonným sudcom v prejednávanej veci je nutné poukázať na znenie ust. § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, podľa ktorých zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva

funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci, ako aj ust. § 51 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia veci.

Z citovaných ustanovení, ako aj ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že zákonným sudcom je sudca vecne a mieste príslušného súdu, ktorému bola prejednávaná vec v súlade s rozvrhom práce príslušného súdu, ktorý ma zabezpečiť, aby vec bola sudcovi pridelená náhodným výberom za pomoci technických a programových prostriedkov, pričom sudcom je každý sudca, ktorý bol pridelený na výkon funkcie na dotknutom súde, a to bez ohľadu na to, či sa v prevažujúcej miere venuje trestnému alebo civilnému právu, keďže žiaden právny predpis špecializáciu sudcov nepozná.“

Ústavný súd sa s citovanou právnou argumentáciou krajského súdu stotožňuje.

Na záver svojho odôvodnenia krajský súd konštatuje, že „nijakým spôsobom nevyplýva, že by sudca venujúci sa v prevažnej miere agende trestného práva nemohol rozhodovať veci civilného charakteru a naopak. V opačnom prípade by totiž ani trestný sudca nemohol v rámci adhézneho konania rozhodovať o nároku na náhradu škody, pretože v takomto prípade nevyhnutne musí aplikovať normy občianskeho práva, prípadne by nemohol rozhodovať o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., pretože v takomto prípade sudca nie je viazaný rozhodnutím civilného súdu o výške vyživovacej povinnosti, ale túto otázku si musí vyriešiť sám, a to opätovne podľa noriem civilného práva.

Tomuto záveru, podľa názoru krajského súdu, nebráni ani úprava pravidiel prerozdelenia veci v prípade vylúčenia sudcu obsiahnutá v bode 9/ rozvrhu práce súdu prvého stupňa, podľa ktorej v prípade vylúčenia sudcu z konania a rozhodovania vec novému sudcovi sa pridelí pomocou aplikácie, teda za pomoci technických prostriedkov zabezpečujúcich náhodné pridelenie veci sudcovi.

Preto podľa názoru krajského súdu je sudca JUDr. M. K. zákonným sudcom na prejednanie a rozhodnutie dotknutej veci.

S poukazom na vyššie uvedené potom krajský súd majúci za to, že v danom prípade nie sú dôvody pre odňatie veci príslušnému súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.“.

V nadväznosti na uvedené v danom prípade je namietané uznesenie krajského súdu podľa názoru ústavného súdu primeraným a ústavne udržateľným spôsobom odôvodnené. Krajský súd zdôvodnil svoj právny názor, na základe ktorého nevyhovela návrhu sťažovateľky na prikázanie označenej trestnej veci inému súdu, a to ústavne akceptovateľným spôsobom. Jeho závery korešpondujú platnej právnej úprave, ale aj rozvrhu práce okresného súdu a nesignalizujú možnosť vysloviť porušenie označených práv sťažovateľky po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Krajský súd, rešpektujúc požiadavky ústavne súladnej aplikácie právnych predpisov a aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyhovením návrhu sťažovateľky na odňatie veci okresnému súdu rozhodol spôsobom, ktorý nie je arbitrárny a bez opory v platnej legislatíve, a preto je podľa názoru ústavného súdu namietané uznesenie krajského súdu z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné. Ústavný súd nezistil medzi uznesením krajského súdu č. k. 7 Nto 8/10-418 zo 7. septembra 2010 a základnými právami podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru takú príčinnú súvislosť, ktorá by reálne signalizovala možnosť vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

V nadväznosti na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ďalšími návrhmi sťažovateľky vrátane návrhu, ktorým sa domáhala odloženia vykonateľnosti namietaného uznesenia krajského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2011